

paa, at Regeringen skal støtte saadant Arbejde eller ophøre at være Regering. Der er et godt gammelt Ordsprog der siger: Tærsk! eller gaa af Loen, Drik! eller gaa af Kroen. Dette Krav kunde det ærede Medlem Hr. Fraenkel med stor Virkning have rejst overfor den højtærede Regering, og det havde været vanskeligt at sidde det overhørig.

Det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Brorsen talte om, at vi skulde spare paa Udenrigsministeriets Budget; det kan sikkert nok behøves. Det har forundret flere end mig, at vi fremdeles har saa store Summer paa dette Budget, medens der skal spares alle andre Steder. Men jeg maa dog sige til det ærede Medlem, at den Forudsætning, under hvilken Loven om Udenrigsministeriets Styre blev vedtaget, var den, at Centraladministrationen skulde ophøre med Bengnaveriet, vi skulde have en Lov om Bengnaveri. Men den har vi ikke faaet. Der er knebet og sparet og spinket for de smaa Bestillingsmænd paa den Smule, de kunde have ved Siden af deres Arbejde. Men overfor Centraladministrationens Embedsmænd er der ikke sparet. Vi har nylig faaet en Betænkning fra Sparekommissionen, hvor der findes en lang Række Bierhverv, som disse Embedsmænd stadig har, og saa er de endda ikke alle medtaget. Forudsætningen for Loven om Udenrigsministeriets Styre var dog, at Bengnaveriet skulde høre op, og det forekommer mig ikke, man kan sige, at der er sparet tilstrækkeligt paa denne Konto, før Embedsmændene er drevet til at passe deres Arbejde i Ministeriet og i Udlandet.

Jeg vil endnu gerne sige et Par Ord til den højtærede Landbrugsminister om Fiskeriet. Det er sikkert det haardest ramte Erhverv. Det er ikke blot saadan, at det gaar for halv Kraft eller en Brøkdels Kraft; men i Virkeligheden ligger Eksporten død. Der er for Øjeblikket ikke noget Marked i Europa for dansk Fisk. Da vi for nogen Tid siden diskuterede dette Spørgsmaal, sagde den højtærede Minister, at den Dag, da Marken begyndte at gaa op, troede han, at der snart vilde blive et Marked i Tyskland. Som den højtærede Minister vil have lagt Mærke til, gaar det op og ned med Marken, men der er ikke noget Tegn til, at den skulde hæve sig saaledes, at der i nogen nær Fremtid kunde blive et Marked for dansk Fisk i Tyskland; det er ganske haabløst at tænke derpaa. Og dersom Marken virkelig hævede sig, vilde Resultatet blot blive, at den tyske Befolkning ikke fik Raad til at købe Fisk, at Købeevnen i Tyskland

ganske svigtede, og saa var vi akkuret ligeværdigt med Markedet for dansk Fisk i Tyskland. De andre Markeder er England, Belgien og maaske Nordfrankrig, men heller ikke dér er der i Øjeblikket nogen stor Afsætning. Det eneste Sted, hvor det gaar nogenlunde, er England, og dér gaar det egentlig ikke, uden at Fiskerne tager derover og fisker fra engelske Havne. Det har de forsøgt i ret betydeligt Omfang, der er sikkert for Øjeblikket mellem 100 og 200 danske Kuttere, som fisker fra engelske Havne. Men hvor længe det kan vare, er højst tvivlsomt. Det har hidtil gaaet, fordi den Fisk, der fanges med de danske Snurrevaad, anses for at være bedre end den, der fanges med engelske Trawl — Trawlen ødelægger til Dels Fisken. Men nu har de engelske Fiskere lært af de danske at bruge Snurrevaad — de danske er ligefrem rejst over for at lære dem det —, saa nu kan de ogsaa fiske paa den Maade, og saa har de danske Fiskere ikke længere den Fordel. Dertil kommer, at det ikke er saa rart for danske Fiskerkuttere at ligge i engelske Havne. De engelske Fiskere elsker dem ikke; nu, da de har lært at fiske med Snurrevaad, bryder de sig i alt Fald ikke saa meget om dem mere, og det er ganske tydeligt, at de danske Fiskerkuttere faar uforholdsmæssigt megen Havari i engelske Havne. Man siger, at det kommer af, at der i en engelsk Trawl er Jern eller Staal, og de danske Kuttere er af Træ og taaler derfor ikke saa godt det haarde Materiel. Sikker er det, at Havarier ofte tager hele Fortjenesten eller mere til, og det er derfor en meget tarvelig Fornøjelse at fiske fra engelske Havne. Der kan altsaa vanskelig være Tale om, at Fiskerne paa den Maade kan skaffe sig saa meget ud af deres Erhverv, at de kan leve med Familie herhjemme i Danmark. Det er i Virkeligheden Galgenfrist. Forholdet er dette, at det store Antal af Fiskerkuttere paa de Pladser, hvor Fiskeriet ellers foregaar, ligger stille, Fiskerne kan ikke en Gang tjene til Kutternes og Materiellets Vedligeholdelse. Og dette har ogsaa indvirket paa andre Erhverv, Skibsbygning, Pakkasefabrikation, og hvad der ellers knytter sig til Fiskeriet. Der er for Øjeblikket ca. 700 Arbejdsløse i Esbjerg, der vilde ikke være en eneste, hvis Fiskeriet var i Gang, det kunde sysselsætte dem alle. Det er ikke just Fiskere, jeg her nævner som arbejdsløse, det er Folk af andre Fag, for en stor Del Arbejdsmænd og Skibsbygningsarbejdere. De kunde, som sagt, alle sysselsættes, hvis Fiskeriet var i Gang. Det samme gælder naturligvis paa andre